

ՃԱԿԱՏԱԲԱՑ ԲԱՐՈՅԱԽՕՐԸ

Posted on June 19, 2020 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Ոսկան Մխիթարեան, Լոս Անճելըս, 2 Յունիս 2020

Երուանդ Կոտալազեան (Ազատեան) մակաբոյժը, որ տարիներէ ի վեր կը սնանի Մանուկեաններու եւ ազգային հաստատութիւններու հաշտոյն, չդիմանալով իր հասցէին եւ իրեն նման մակաբոյժներուն ուղղուած շինիչ քննադատութիւններուն, «Պայքար» շաբաթաթերթի 31 Մայիս 2020-ի թիւին մէջ կը հրատարակէ իմ հասցէին ուղղուած եւ խեղաթիւրուած մեղադրանքներ, արդարացնելու համար իր առաւել քան 50 տարիներու կողոպուտները, որոնց վերջին գլուխ-գործոցն է Թեքեան Մշակութային Միութեան Արշակ Տիգրանեան Վարժարանի փակումն ու կալուածին առուծախը: Տարիներ անցան եւ տակաւին նոյնիսն ռամկավար եղբայրներ իսկ չեն գիտեր թէ ի՞նչ եղաւ վախճանը այդ 15 միլիոն տոլարին: Գումարին չափն ու իրողութիւնը ինծի փոխանցուած են ռամկավար կուսակցական բարեկամի մը կողմէ:

Անցնելէ առաջ բուն նիւթիս եւ իմ հասցէին եղած գրպարտանք-յերիւրանքներուն, հոս հանրութեան սեփականութիւնը կ'ուզեմ դարձնել երկու խոշոր յայտարարութիւններ, որոնք Ազատեան կատարած է ի ներկայութեան բազմաթիւ անձերու:

Առաջինը տեղի ունեցաւ 1993 թուականի ամբան, երբ Վենետիկ կը գտնուէի որպէս Լոս Անճելըսի Հայագիտական Կաճառի փոխատենապետ եւ դասախօս՝ իմ մասնակցութիւնս բերելու «Բազմավէպ» ամսագրի 150-ամեակի հանդիսութեանց: Հաւաքուած էինք ճաշարանի մը մէջ, ուր ներկայ էին Մխիթարեան միաբան հայրեր, զանազան երկիրներէ եկած հիւրեր, որոնք պիտի մասնակցէին այդ հանդիսութեանց: Յանկարծ ներս մտաւ Հայր Յարութիւն Պզտիկեան, որ մեկնած էր օդակայան՝ Հայաստանէն նոր ժամանող Երուանդ Ազատեանը բերելու:

Հաճելի մթնոլորտի մէջ, զանազան խօսակցութիւններու կարգին, պատեհ առիթ նկատելով, հարց ուղղեցի Երուանդ Ազատեանին. «*Պարո՞ն Ազատեան, նկատի ունենալով որ նոր հասած էք Հայրենիքէն, տակաւին Հայաստան կը բուրբէք. ի՞նչ է Ձեր կարծիքը Հայրենիքի եւ անոր ժողովուրդի մասին*»: Կարծեք սխալ կոճակ մը սեղմած էի, յանկարծ փոթորկած եւ շիկացած՝ պատասխանեց. «**Ասոնք հայ չե՛ն, ասոնք թուրքի եւ թաթարի արտադրութի՛ւն են. հայը մշեցին է, հայը վանեցին է, հայը կիլիկեցին է**»: Աւելի ուշ իմացանք որ այդ օրերուն՝ Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան վերջին ընտրութեանց չէր յաջողած ընտրուիլ որպէս վարչական: Իր այս խօսքերը յաճախ մեր Լոս Անճելըսի հանդիպումներուն յիշեցուցած են իրեն, երբ մեր խօսակցութիւնը կը վերաբերէր Հայրենիքէն ներս կատարուած իրադարձութիւններուն, եւ ամեն անգամ ալ ինծի դառնալով կ'ըսէր. «*Ոսկան ճա՛ն, այս բաները բարձրաճայն չեն ըսուիր*», եւ կարմրելով կը հեռանար: Սակայն, հակառակ իր արտայայտութիւններուն, ելլելով իր անձնական եւ կուսակցական շահերէն, միշտ ալ մօտիկ կապեր ունեցաւ իր՝ «թուրքի եւ թաթարի արտադրութիւն» եղող հայրենակիցներուն հետ:

Երկրորդ դէպքը տեղի ունեցաւ Թեքեան Մշակութային Միութեան Փասատինայի

Պեշկեօբիւրեան սրահին մէջ, 2015 թուականին: Դասախօսութեան մը ավարտին, երբ ներկաներու մեծամասնութիւնը հեռացած էր այլեւս, երկու բոլորածել սեղաններու շուրջ հաւաքուեցան բարեկամներ՝ գրուցելու համար հայ ժողովուրդը տազնապեցնող հարցերու մասին: Ի շարս զանազան հարցերու, մէջտեղ եկաւ Արշակ Տիգրանեան Վարժարանի փակման հարցը: Ես ալ, ուրիշներու նման, անհամբեր կը սպասէի՝ հարցումս ուղղելու Ազատեանին, որովհետեւ շահ տեսնուեցաւ հարցերու պարագային «շան գլուխը» իր մօտ թաղուած է: Հարցուցի հետեւեալը. «Պարո՞ն Ազատեան, ճի՞շդ է այն հաղորդագրութիւնը որ կարդացիք մամուլին մէջ, ստորագրուած՝ Յովնան Արքեպիսկոպոսին կողմէ, որ իբրեւ թէ առաջնորդարանը ուզած է գնել Արշակ Տիգրանեան Վարժարանը եւ Դուք մերժած էք»: Յանկարծ փոթորկած, պատասխանեց. «**Յովնան սրբազան ստախօսին մէկն է**»: Անշուշտ թոյլ պիտի չտայի որ խօսակցութիւնը հոն վերջանար եւ շարունակեցի. «Եթէ իսկապէս սուտ է այդ հաղորդագրութիւնը, ինչո՞ւ մամուլով ճշմարտութիւնը ժողովուրդին սեփականութիւնը չէք դարձներ»: Ազատեան պատասխանեց. «Հիմա չենք կրնար յայտարարութիւններ կատարել, որովհետեւ դատարանային հրահանգ կայ (gag order), բայց առիթը կու գայ ճշմարտութիւնները հրապարակելու եւ բացայայտելու»: Դժբախտաբար հինգ տարիներ եւս անցան եւ ոչինչ իմացանք, որովհետեւ նման զնմանն գտանէ. բոլորն ալ ազգին մակաբոյծներն են:

Վերեւ յիշատակուած երկու դեպքերն ալ ցուցանիչ են Երուանդ Ազատեանի նկարագրի ցայտուն յատկութիւններուն, որ տարիներէ ի վեր «ազգային գործունեութիւն» անուան տակ իրեն յանձնուած ու ծաւալած բոլոր մուկ գործերը «կը կառավարէ»... իր ուզած կերպով:

Վերադառնանք իմ հասցէին կատարուած զրպարտութիւններուն: Այո՛, 2015 թուականին, երեք տարիներու նախնական՝ սպասողական աշխատանքները կատարելէ ետք (2012-2015), երեւան եկաւ որ բարեկամներու կողմէ «բարձր գնահատականներով» ինծի յանձնարարուած անձը՝ Վարդան Մանուկեան կոչեցեալ ստահակը, որպէս թէ կառավարական (Department of Homeland Security) պաշտօնեայ ըլլալով՝ կրնար ինծի օգտակար ըլլալ իր մէկ բարեկամին միջոցաւ, որ կ'աշխատէր Ֆրեզնոյի Պետական Գաղթականական Գրասենեակին մէջ, եւ որ կրնար գործերը իրենց օրինաւոր լրումին հասցնել հեշտութեամբ: Յաճախորդներէն ստացուած գումարները Վարդան Մանուկեան ստահակին խողովակով պետք է փոխանցուած ըլլային Ֆրեզնոյի պաշտօնեային: Աւա՛ղ, երեք տարիներու սպասումէն ետք երբ իմացանք որ բոլոր խոստումները կեղծիք եւ սուտ էին, ԱՆՁՆԱՊԵՍ ՕՐԵՆՔԻ ԱՌԱՋ ՊԱՐՏԱԲՈՐՈՒՄԸ ԷՒ ՄԻՆՉԵՒ ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՄԱՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ԻՄ ՅԱՃԱԽՈՐԴՆԵՐՈՒՄ: Օրէնքին անսալով, եւ ի վնաս ինծի, **պարտաւորութիւնս ճակատաբաց կատարեցի՝ սեփական տունս մուրհակի տակ դնելով**, իսկ այդ Վարդան Մանուկեան կոչեցեալ ստահակը մինչեւ օրս փախստական կ'ապրի անծանօթ քաղաքի մը մէջ, հալածեալ բոլոր անոնցմէ - նոյնիսկ իր հարազատ ազգականներէն - որոնցմէ դրամ կորզած է:

Ահաւասիկ իրողութիւնը «Պայքար»-ի խմբագրականին հեղինակ Երուանդ Ազատեանի յերիւրանքներուն եւ զրպարտանքներուն վերաբերեալ, որուն նպատակը զիս մրոտել եւ իմ առաւել քան 50 տարիներու վաստակս նսեմացնել է. բան մը որ իր կարողութենէն վեր է:

Երուանդ Ազատեան, ԱՅՍ ԳԼՈՒԽԸ շատ բան տեսած է ո՛չ միայն Լիբանանի, այլեւ Ամերիկայի մէջ իմ անցուցած 50 տարիներու կեանքիս ընթացքին, Կլէնտէյլի Ս. Աստուածածին անկախ եկեղեցւոյ օրերէն մինչեւ այսօր: Շատեր փորձեցին զիս մրոտել եւ լռեցնել, բայց ո՛չ ոք կրցաւ եւ կրնայ զիս լռեցնել: Եթէ ե՛ս լռեմ, քարե՛րը պիտի աղաղակեն: Դուք, Ձեր ամբողջ կարողականութեամբ եւ աճպարարութեամբ, միայն Ձեր անձը կրնաք խայտառակել: Այո՛, ո՛չ մէկ դադար իմ նմաններուն, որոնք լրջօրէն մտահոգ են Հայց. Առաքելական եկեղեցւոյ ներկայ վիճակով: Չկարծեք որ զիս արատաւորելով արեւի լոյսի նման ճառագայթող ճշմարտութիւնները կրնաք ծածկել, որովհետեւ Դուք եւ Ձեր նմանները մեղսակից եք այս տխուր իրավիճակին:

Անգամ մը եւս շեշտենք որ Թաւշեայ Յեղափոխութեան հետ կապ չունին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին դէմ եղած քննադատութիւնները: Ինքզինքնիդ մի՛ խաբէք, ո՛չ ալ փորձեցեք ժողովուրդը խաբել: Վերջին 20 տարիներու Գարեգին Բ. կաթողիկոսի մենատիրական եւ կղերապետական աշխատանքին մօտէն ծանօթ է համայն հայութիւնը: Ժողովուրդը արթնցած է եւ կը պահանջէ իր իրաւունքը ու փորձէ իր ձայնը լսելի դարձնել յանուն ճշմարտութեան: Ալ կը բաւե՛ր այս արթնութիւնը կոչել աղանդաւորական շարժում: Աղանդաւորները առաւել քան 30 տարիներէ ի վեր մեծ աշխատանք կը տանին մեր ժողովուրդը սիրաշահելու զանազան ձեւերով, երբ Մայր Աթոռին ղեկավարութիւնը այս բոլորը կը դիտէ անտարբերութեամբ, որովհետեւ Գարեգին Բ. կաթողիկոսի հացի աւելցուքէն կշտացողները բոլորն ալ զբաղած են անձնական հարստութիւն դիզելու տենչով: Օրինակները՝ շա՛տ: Բացե՛ք հայաստանեան մամուլը եւ կարդացե՛ք՝ իմանալու համար կաթողիկոսի անձնական երկյարկանի տուններուն, ջերմանոցներուն, կազատուններուն, անասնապահական կեդրոններուն, ինչպէս նաեւ առեւտրական այլ հաստատութիւններուն մասին, որոնք այսօր գործող իշխանութեան օրակարգի նիւթ են դարձած ի շարս այլոց, եւ որոնք դիզուած են նախկին վարչակարգի աւատապետներուն հետ ընկերակցութեամբ կեղեքելով հայրենի ժողովուրդը՝ ի վնաս անոր բարօրութեան:

Երուանդ Ազատեան կը փորձէ իր շարլաթանի մակդիրը ինծի նուիրել, ակնարկելով որ ես նախկին հոգեւորական մըն եմ, եւ չի գիտեր եղեր թէ ես ինչո՞ւ թողած եմ իմ սքեմը եւ հեռացած: Կարճ պարբերութեամբ մը բացատրեմ, որ ես եղած եմ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ միաբանութեան անդամ եւ 12 տարի ծառայել ետք որպէս վարդապետ՝ հեռացած եմ եկեղեցական ասպարեզէն որովհետեւ չեմ փափաքած ստրկանալ օրուան ամիրաներուն եւ կուսակցականներուն, ո՛չ ալ ուզած եմ արժանապատուութիւնս ծախել յանուն մամուլայի: Տարիներու իմ քրտնաջան աշխատանքովս ինծի եւ ընտանիքիս

ասպահոված են բարեկեցիկ կեանք առանց անկայելու... որ ազգային
հաստատութիւններ ինծի գործ հայթայթեն:

Կամովին եւ խոր համոզումով հեռացած են եկեղեցական ասպարեզէն: Դժբախտաբար,
Ազատեան փերեզակը իմ հեռացումս կը տեսնէ որպէս նկարագրի անկայունութիւն:
Համոզուած եմ որ ես ներսէն չէի կրնար բան մը բարեփոխել, եւ անոր համար առաջին
օրէն իսկ ջատագովը եղած եմ Հայ Եկեղեցւոյ բարեկարգութեան եւ հատոր մըն ալ
նուիրած եմ այդ նպատակին: Հայ Եկեղեցին պատանդ է երէկ եւ այսօր Ազատեանի
նման ամիրաներուն ձեռքը, որոնք կը կեղեքեն Եկեղեցին իրենց անհատական եւ
կուսակցական շահերուն համար: Մի՛ ճառէք Եկեղեցւոյ միութեան մասին, երբ
մեղսակից էք անոր այսօրուան անփառունակ, տխուր վիճակին:

Եթէ Ազատեան կը կարծէ որ մեր հեռուստատեսային հեռարձակումներուն մէջ մեր
կատարած յայտարարութիւնները կամ բացայայտումները անհիմն են, թող քաջութիւնը
ունենայ հակառակը փաստելու: Իմ անձին հանդէպ կատարուած ցեխարձակումները
սուրճի գաւաթ մըն ալ չեն կրնար լեցնել: Եթէ շատ հետաքրքրուած է Ամերիկայի մէջ իմ
հոգեւոր ծառայութեան պատմութեամբ եւ իմ կատարած ու յաջողուցած խիզախ
գործունէութեամբ, առ ի զարգացումս իրեն եւ իրեն նման զառաժեյոց կը թելադրեմ որ
կարդան «Վարդապետի Մը Ողիսականը» www.vanagan.com կայքէջին վրայ:

Ոսկան Մխիթարեան իր ձեռնադրութեան (1966) առաջին օրէն իսկ կը պայքարի եւ
պիտի շարունակէ պայքարիլ յանուն ճշմարտութեան եւ ուշ կամ կանուխ պիտի յաջողի
իր խոշոր բաժինը բերելու Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ բարեկարգութեան
աշխատանքին մէջ, ժողովրդային մեծ մասնակցութեամբ: Ազատեանի նման
զառամաճներուն ժամանակը վաղուց անցած է՝ ինչպէս կը վկայեն ի՛ր իսկ
բարեկամները: Լաւ կ'ըլլայ որ հեռանայ հրապարակէն՝ կաթողիկոսէն ստացած իր
շքանշաններն ալ հետը տանելով:

ՉԻՔ ԻՆՉ ԾԱԾՈՒԿ ՈՐ ՈՉ ՅԱՅՏԵՍՄԻ:

There are no comments yet.